

Cartea lui Daniel - Numărul douăzeci și unu

Cu măsură

Jeff Pippenger

2023-12-16

Lucrăm la capitolul douăzeci și șapte din Isaia, căci acesta stabilește contextul pentru capitolele următoare din Isaia. Acele capitole următoare identifică ploaia târzie ca fiind metodologia biblică corectă. Această metodologie, atunci când este recunoscută și aplicată, descoperă mesajul profetic care, dacă este primit, produce o experiență corespunzătoare.

În ziua de 11 septembrie 2001, cântarea care trebuie cântată fostului popor al legământului al lui Dumnezeu, care este poporul Adventist de Ziua a Șaptea, este că ei sunt trecuți cu vederea ca popor al lui Dumnezeu, deoarece nu au adus roadele pe care Dumnezeu intenționase ca via Sa să le producă. Cântarea trebuia să fie întemeiată pe relația de legământ, reprezentată prin via pe care Dumnezeu o sădise și, de asemenea, prin respingerea de către ei a pietrei de poticnire în 1863. Ei deveniseră Laodicea în 1856 și, timp de șapte ani, sau „șapte vremi”, sau două mii cinci sute douăzeci de zile, Dumnezeu a căutat intrare, dar ei l-au închis ușa în 1863.

Оты 11 сентября 2001 года они связываются в связки в преддверии того, как будут окончательно извергнуты из Его уст при воскресном законе. Весть, которую надлежит возвещать адвентизму от 11 сентября 2001 года, — это Лаодикийская весть, то есть весть о винограднике, содержащая камень преткновения, сокрушающий всякого, кто отказывается «увидеть» и «вкусить» драгоценный камень. Обетование лаодикийцам в отрывке Исаии состоит в том, что у всякого адвентиста, решающего принять это последнее предостережение, ещё есть время «ухватиться за» Христову «силу, чтобы» он «мог заключить мир с» Христом, ибо Христос всё ещё желает «заключить мир с» ним. Но при полуночном крике, непосредственно перед скоро грядущим воскресным законом, эта возможность навеки прекращается.

Mubihe cy'igihe cyatangiyi ku wa 11 Nzeri 2001, Imana yasezeranye ko abari “kera batari ubwoko,” “umuzi uvuye mu butaka bwumye,” baz “ashinga imizi,” “barabye kandi bagashibuka, bakuzuza isi yose imbuto.” Igitera umuzi wa Yesi kurabya no gushibuka ni imvura y'itumba, kuko uwo muzi ugomba kurabya no gushibuka wagenewe mu buryo bw'ubuhanuzi kuba ibendera rishyirwaho hejuru, kandi iryo bendera ni ryo muzi wa Yesi.

Și în ziua aceea va fi o rădăcină a lui Isai, care va sta ca un steag pentru popoare; neamurile o vor căuta, iar locul lui de odihnă va fi slăvit. Isaia 11:10.

Ploaia târzie a făcut ca rădăcina lui Iese să înflorească și să odrăslească începând cu 11 septembrie 2001, iar la legea duminicală care se apropie curând rădăcina va umple tot pământul cu rod. Legea duminicală din capitolul douăzeci și șapte al cărții Isaia este istoria progresivă care este reprezentată, de asemenea, în capitolele unu până la trei din cartea lui Daniel. Ploaia târzie a început să stropască atunci când neamurile s-au mâniat la 11 septembrie 2001, odată cu eliberarea

și apoi restrângerea imediată a islamului, ca a treia Vai.

„Începutul aceluia timp de strâmtorare”, menționat aici, nu se referă la timpul când plăgile vor începe să fie revărsate, ci la o scurtă perioadă chiar înainte ca ele să fie revărsate, în timp ce Hristos este în sanctuar. În acel timp, pe când lucrarea de mântuire se încheie, necazul va veni peste pământ, iar națiunile se vor mânia, însă vor fi ținute în frâu, astfel încât să nu împiedice lucrarea îngerului al treilea. În acel timp, va veni „ploaia târzie”, sau învierea de la fața Domnului, pentru a da putere glasului celui tare al îngerului al treilea și pentru a-i pregăti pe sfinți să stea în picioare în perioada când cele șapte plăgi de pe urmă vor fi revărsate.” Scrieri timpurii, 85.

En el pasaje, la hermana White aclara que hay un breve período durante el cual la salvación todavía está abierta. El “tiempo de angustia” al que ella se refiere es distinto del gran tiempo de angustia, que comienza cuando el tiempo de gracia se cierra por completo. En el adventismo, con razón se le denomina “el pequeño tiempo de angustia” en relación con el gran tiempo de angustia que comienza cuando Miguel se levanta. El “pequeño tiempo de angustia” representa el período en que la ruina nacional comienza con la ley dominical que está por venir, y continúa hasta que se cierra el tiempo de gracia.

În istoria care se întinde de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală, curățirea și judecata finală a adventismului sunt ilustrate ca având loc în timpul „stropirii” ploii târzii. Acea perioadă în care ploaia târzie, care este de asemenea „învierea”, începe ca o „stropire”, dar înaintează până la revărsarea deplină la legea duminicală. În acea perioadă, care începe atunci când islamul celui de-al treilea Vai mânia neamurile, ploaia târzie începe să cadă, iar unii recunosc ploaia târzie și o primesc, iar alții nu recunosc ploaia târzie. Unii recunosc că se întâmplă ceva, dar nu înțeleg ce este și se împotrivesc acestuia.

„Mulți au dat greș, într-o foarte mare măsură, în a primi ploaia timpurie. Ei nu au dobândit toate binecuvântările pe care Dumnezeu le-a pregătit astfel pentru ei. Ei se așteaptă ca lipsa să fie suplinită de ploaia târzie. Când va fi revărsat cel mai bogat belșug de har, ei intenționează să-și deschidă inimile pentru a-l primi. Ei fac o greșală teribilă. Lucrarea pe care Dumnezeu a început-o în inima omenească prin darea luminii și cunoștinței Sale trebuie să înainteze neconținut. Fiecare individ trebuie să-și dea seama de propria lui nevoie. Inima trebuie să fie golită de orice întinare și curățită pentru locuirea lăuntrică a Duhului. Prin mărturisirea și părăsirea păcatului, prin rugăciune stăruitoare și prin consacrarea lor lui Dumnezeu s-au pregătit primii ucenici pentru revărsarea Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii. Aceeași lucrare, numai că într-o măsură mai mare, trebuie făcută acum. Atunci, instrumentul omenesc nu avea decât să ceară binecuvântarea și să aștepte ca Domnul să desăvârșească lucrarea privitoare la el. Dumnezeu este Acela care a început lucrarea și El Își va încheia lucrarea, făcându-l pe om desăvârșit în Isus Hristos. Dar nu trebuie să existe nicio neglijare a harului reprezentat de ploaia timpurie. Numai aceia care trăiesc potrivit luminii pe care o au vor primi o lumină mai mare. Dacă nu înaintăm zilnic în manifestarea virtuților creștine active, nu vom recunoaște manifestările Duhului Sfânt în ploaia târzie. Ea poate cădea peste inimile din jurul nostru, dar noi nu o vom discerne și nu o vom primi.” Testimonies to Ministers, 506, 507.

Ploaia târzie cade acum și sunt unii care o recunosc și, prin urmare, o primesc, și sunt alții care nu o recunosc și, prin urmare, nu o primesc. Ploaia târzie trebuie să fie recunoscută pentru a fi primită. Ploaia târzie nu este doar o simplă experiență, ci este o experiență produsă de un mesaj; însă mesajul poate fi primit numai atunci când este folosită metodologia corectă pentru a stabili mesajul. Fără recunoașterea metodologiei care stabilește mesajul ploii târzii, este practic imposibil să fie înțelese lecțiile profetice reprezentate în ridicarea și căderea împărățiilor prezentate în cărțile lui Daniel și Apocalipsa.

Steagul care este înălțat pentru lume este identificat de Isaia drept „rădăcina lui Iesei”, iar în capitolul douăzeci și șapte, cei care „vin din Iacov” „prind rădăcină”. Cei care sunt „rădăcina lui Iesei” sunt tot acolo identificați și ca „Israel” și sunt aceia care mai întâi înfloresc și înmuguresc, iar apoi umplu lumea de rod. Legile naturii nu contrazic legile profeției, căci Același Dătător al Legii a produs atât natura, cât și profeția. Înainte ca o plantă să aducă rod, ea trebuie mai întâi să iasă din starea de repaus, lucru dovedit prin muguri, iar apoi prin flori. Israelul spiritual, care este „rădăcina lui Iesei”, primește o revărsare progresivă a ploii. Aceasta începe cu o „stropire” și se intensifică până la o revărsare deplină, când lumea este umplută de rodul prezentat de steag.

În capitolul douăzeci și șapte din Isaia, punctul de început al stropirii ploii este reprezentat ca având loc atunci când mugurii „dau în floare”. Când ei mai întâi „dau în floare”, ploaia este identificată ca fiind revărsată „cu măsură”. „Cu măsură, când dă în floare.” La 11 septembrie 2001, stropirea ploii târzii a început să fie revărsată „cu măsură”, căci la acel timp grâul și neghina, sau cei înțelepți și cei nechibzuți, erau încă amestecați împreună.

„Marea revărsare a Duhului lui Dumnezeu, care luminează întregul pământ cu slava Sa, nu va veni până când nu vom avea un popor luminat, care să știe din experiență ce înseamnă să fie împreună-lucrători cu Dumnezeu. Când vom avea o consacrare deplină, din toată inima, pentru slujirea lui Hristos, Dumnezeu va recunoaște acest fapt printr-o revărsare a Duhului Său fără măsură; însă aceasta nu se va întâmpla câtă vreme cea mai mare parte a bisericii nu sunt împreună-lucrători cu Dumnezeu. Dumnezeu nu-și poate revărsa Duhul atunci când egoismul și îngăduința de sine sunt atât de vădite, când predomină un spirit care, dacă ar fi pus în cuvinte, ar exprima acel răspuns al lui Cain: «Sunt eu păzitorul fratelui meu?» Dacă adevărul pentru vremea aceasta, dacă semnele care se înmulțesc din toate părțile, care mărturisesc că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape, nu sunt suficiente pentru a trezi energia adormită a acelor care mărturisesc că cunosc adevărul, atunci întunericul, proporțional cu lumina care a strălucit, va cuprinde aceste suflete. Nu există nici măcar aparența unei scuze pentru nepăsarea lor, pe care să o poată aduce înaintea lui Dumnezeu în marea zi a socotelii finale. Nu va exista niciun motiv de invocat cu privire la faptul că nu au trăit, nu au umblat și nu au lucrat în lumina adevărului sacru al Cuvântului lui Dumnezeu și astfel nu au descoperit unei lumi întunecate de păcat, prin purtarea lor, prin compasiunea lor și prin zelul lor, că puterea și realitatea Evangheliei nu puteau fi contestate.” Review and Herald, 21 iulie 1896.

Isaia douăzeci și șapte identifică istoria începutului revărsării ploii târzii, când rădăcina odrăsește dintr-un pământ uscat, și apoi pe tot parcursul, până când pământul se umple de rod. Capitolul arată că „cu măsură, când va răsări, Te vei certa cu ea”. Când ploaia târzie este măsurată ca o „stropire”,

Sora White afirmă că ploaia târzie „poate cădea pe inimile din jurul nostru, dar noi nu o vom deosebi și nici nu o vom primi”.

Prin aceasta, ea identifică o biserică alcătuită din cei care recunosc și cei care nu recunosc căderea ploii. În pasajul precedent, ea arată că, atunci când Dumnezeu revarsă fără măsură ploaia târzie, aceasta marchează momentul când nu mai există niciun amestec de fecioare înțelepte și nechibzuite, afirmând: „Când vom avea o consacrare deplină, din toată inima, pentru slujirea lui Hristos, Dumnezeu va recunoaște acest fapt printr-o revărsare a Duhului Său fără măsură; dar aceasta nu se va întâmpla câtă vreme cea mai mare parte a bisericii nu sunt împreună-lucrători cu Dumnezeu.”

Biserica, în cea mai mare parte a ei, sau majoritatea bisericii, este reprezentată în Matei douăzeci și cinci ca fecioare nechibzuite, căci, potrivit Scripturii, „mulți” sunt chemați, dar „puțini” sunt aleși. Cele înțelepte și cele nechibzuite sunt despărțite, prin providență, în criza de la miezul nopții, care precede apropiata lege duminicală. Această despărțire formează un popor care poate apoi să primească deplina revărsare a Duhului în ploaia târzie și să devină „neamul care se naște într-o zi”. Apoi rădăcina lui Iese va fi înălțată ca un steag și va umple lumea cu rod.

Isaya makumi maviri nenomwe inoratidza kuti apo mvura yokunaya kwokupedzisira yakatanga kudururwa “muchiyero”, musu wa 11 Gunyana 2001, “muchapikisana nayo.” “Muchiyero, painotanga kubuda, muchapikisana nayo.” Chiitiko chomusi wa 11 Gunyana 2001 chakabva chava nharo pakarepo munyika nomucheche. Kusvikira nanhasi chaiye—anopfuura makore makumi maviri gare gare—kuchine kupokana nokuramba kuisa zviitiko izvozvo pachinhu chokuti chiito cheIslam, pachinzvimbo cheimwe nzira yorangano yevanotsigira utongi hwenyika yose. Nhoro yakabatana nokusvika kwokusaswa kwemvura yokunaya kwokupedzisira yakatanga musu wa 11 Gunyana 2001, asi nhoro dzinoramba dzichiitwa munyika hadzisi “nhoro” inotaurwa muShoko raMwari rechiporofita. Nhoro yacho iri pamusoro peziporofita zvakadai sechinotevera.

„Cu o anumită ocazie, aflându-mă în orașul New York, am fost chemată, în timpul nopții, să privesc clădiri înălțându-se etaj după etaj către cer. Aceste clădiri erau garantate ca fiind incombustibile și erau ridicate spre glorificarea proprietarilor și constructorilor lor. Tot mai sus și încă și mai sus se înălțau aceste clădiri, iar în ele era folosit materialul cel mai costisitor. Cei cărora le aparțineau aceste clădiri nu se întrebau: «Cum Îl putem slăvi noi cel mai bine pe Dumnezeu?» Domnul nu era în gândurile lor.”

„Am gândit: «O, dacă aceia care își investesc astfel mijloacele ar putea vedea calea lor așa cum o vede Dumnezeu! Ei grămădesc clădiri mărețe, dar cât de nebunească este, în ochii Cărmuitorului universului, planificarea și născocirea lor. Ei nu cercetează, cu toate puterile inimii și ale minții, cum L-ar putea slăvi pe Dumnezeu. Au pierdut din vedere aceasta, cea dintâi datorie a omului.»”

„Na măsură ce aceste clădiri impunătoare se înălțau, proprietarii se bucurau, cu o mândrie ambițioasă, că aveau bani pe care să-i folosească pentru satisfacerea eului și pentru a stârni invidia vecinilor lor. O mare parte din banii pe care i-au investit astfel fusese obținută prin stoarcere, prin apăsarea celor săraci. Ei au uitat că în cer se păstrează un raport al fiecărei

tranzacții de afaceri; fiecare învoială nedreaptă, fiecare faptă frauduloasă este consemnată acolo. Vine vremea când, prin fraudă și insolenta lor, oamenii vor ajunge la un punct peste care Domnul nu le va îngădui să treacă, și vor învăța că îndelunga-răbdare a lui Iehova are o limită.”

„Următoarea scenă care s-a desfășurat înaintea mea a fost o alarmă de incendiu. Oamenii priveau clădirile înalte și presupus ignifuge și spuneau: «Sunt în deplină siguranță.» Dar aceste clădiri au fost mistuite ca și cum ar fi fost făcute din smoală. Mașinile de pompieri nu au putut face nimic pentru a opri distrugerea. Pompierii nu au fost în stare să pună în funcțiune mașinile.” Testimonies, volumul 9, 12, 13.

Biserica Adventistă, imediat după 11 septembrie 2001, a căutat să ascundă de lume pasaje precum acesta. Cum s-ar putea ca acesta să nu fie despre New York City și despre clădirile de o înălțime uriașă, în care autospecialele de pompieri nu au putut opri incendiile care au urmat? Cum s-ar putea ca un astfel de pasaj din scrierile despre care Biserica Adventistă mărturisește că au fost scrise de o profetesa să nu fie proclamat de pe acoperișuri după o asemenea împlinire ca aceea?

Sosirea stropirii ploii târzii, care marchează sosirea „dezbaterii” profetice, identifică de asemenea răzvrătirea finală a adventismului, căci acolo ei resping pe deplin cuvintele clare și simple ale aceleia pe care o identifică drept profetesa rămășiței.

„Sotona je... neprestano usmeren na podmetanje lažnog — da bi odveo od istine. Sama poslednja Sotonina obmana biće da učini bez dejstva svedočanstvo Duha Božjeg. „Gde nema utvare, narod propada“ (Priče Solomunove 29,18). Sotona će dovitljivo delovati, na različite načine i preko različitih oruđa, da poljulja poverenje Božjeg naroda ostatka u pravo svedočanstvo.

„Vor fi aprinse o ură împotriva Mărturiilor, care este satanică. Lucrarea lui Satana va fi să zdruncine credința bisericilor în ele, din acest motiv: Satana nu poate avea o cale atât de deschisă pentru a-și introduce amăgirile și a lega sufletele în rătăcirile sale, dacă avertizările, muștrările și sfaturile Duhului lui Dumnezeu sunt luate în seamă.” Selected Messages, cartea 1, 48.

Legarea profetică atât a grâului, cât și a neghinei a început la 11 septembrie 2001, odată cu răzvrătirea împotriva Spiritului Profeteției, care a marcat încheierea unei răzvrătiri progresive ce începuse împotriva Bibliei în 1863.

„Noi, ca popor, mărturisim că avem adevărul înaintea oricărui alt popor de pe pământ. Atunci viața și caracterul nostru ar trebui să fie în armonie cu o asemenea credință. Ziua este chiar asupra noastră când cei neprihăniți vor fi legați ca grâul prețios în snopi pentru grânarul ceresc, în timp ce cei răi sunt, asemenea neghinei, adunați pentru focurile ultimei zile celei mari. Dar grâul și neghina «cresc împreună până la seceriș».” Mărturii, volumul 5, 100.

वसिम्पय की बात है कि एडवेटवाद नमिन्लखिति अनुच्छेद की उपेक्षा कैसे कर सकता था, जो सीधे यह घोषति करता है कि जब ये भवन गरि पड़ेगे, तब प्रकाशतिवाक्य अठारह, पद एक से तीन की पूरतहोगी?

„Da li sada dolazi vest da sam objavila kako Njujork treba da bude zbrisana plimnim talasom? To nikada nisam rekla. Rekla sam, dok sam posmatrala kako se тамо подижу

велике зграде, спрат за спратом: „Какви ће се страшни призори одиграти када Господ устане да силно потресе земљу! Тада ће се испунити речи из Откривења 18:1–3.“ Цело осамнаесто поглавље Откривења упозорење је на оно што долази на земљу. Али немам никакву посебну светлост у погледу онога што долази на Њујорк, осим што знам да ће једнога дана тамошње велике зграде бити оборене обртањем и превртањем Божје силе. Из светлости која ми је дата знам да је разарање у свету. Једна реч од Господа, један додир Његове силне моћи, и ове масивне грађевине пашће. Одиграће се призори чију страхоту не можемо ни замислити.“ Review and Herald, July 5, 1906.

പ്രശ്നമായി ഇവിടെ നാം പരിഗണിക്കുന്നത് ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് നിറവേറ്റപ്പെടുവോ എന്നതല്ല; അവ നിർവിവാദമായി അന്നു നിറവേറ്റപ്പെട്ടു. എന്നാൽ നാം അഭിമുഖീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പ്രശ്നം അന്നുതന്നെ സമയം മുതൽ ആരംഭിച്ച “വിവാദം” ആകുന്നു. ആ വിവാദം ശരിയായതോ തെറ്റായതോ ആയ രീതിശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. അഡ്വൻസിസ്റ്റ് സഭ 1863-ൽ വിലയം മില്ലറിന്റെ പ്രവചനവ്യാഖ്യാനത്തിനുള്ള പതിനാലു നിയമങ്ങളെ തള്ളിക്കളയാൻ തുടങ്ങി; ഇപ്പോൾ അവർ എത്തിയിരിക്കുന്നത് നിലയെന്നാൽ, മതഭരഷ്ട പ്രൊട്ടെസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെയും റോമൻ കത്തോലിക്കർക്കെതിരെയും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ആവർത്തിച്ച പിന്തുണച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ബബിൾ പഠനശ്രമവും അഡ്വൻസിസ്റ്റ് ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ എഴുതിയതിൽ നിങ്ങളുടെ വാങ്ങാൻ കഴിയാത്തവിധമായി. 1863 മുതൽ 2001 വരെ, ഇന്നും അതുപോലെ തന്നെ, വിലയം മില്ലറിന്റെ പ്രവചനവ്യാഖ്യാനനിയമങ്ങൾ ആദ്യം പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്ന രീതിശാസ്ത്രം റോമൻ കത്തോലിക്കർക്കെതിരെയും മതഭരഷ്ട പ്രൊട്ടെസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെയും രീതിശാസ്ത്രത്തിനുവേണ്ടി മാറിവെക്കപ്പെട്ടു. വളിപ്പാട് പതിനേഴാം അധ്യായം, ഒന്നു മുതൽ മൂന്നുവരെ ഉള്ള വാക്യങ്ങൾ നിറവേറ്റപ്പെടുവാൻ ആരംഭിച്ച പ്രവചനാത്മകമായ “വിവാദം” സത്യമായോ വ്യാജമായോ ഉള്ള രീതിശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.

Vom continua analiza „dezbatarii” din capitolul douăzeci și șapte al lui Isaia în articolul următor.

„Ar trebui să știm noi înșine în ce constă creștinismul, ce este adevărul, care este credința pe care am primit-o, care sunt regulile Bibliei — regulile care ne-au fost date de cea mai înaltă autoritate.” The 1888 Materials, 403.